

Madácsy László

1907—1983

A Tiszatáj első főszerkesztője volt. Büszke volt rá, de soha nem kérkedett vele. Tudta, hogy az úttörés nehéz munkája — habár az egyén is rányomja bélyegét — mindig közös vállalkozás. Szegeden tartósan megmaradó folyóiratot indítani meg különösen nehéz, szinte reménytelen feladatnak látszott. Tudta, hiszen jól ismerte egyik legkedvesebb írójának, Móra Ferencnek gyönyörűen megfogalmazott, de szívszorítóan tényközlő sorait, amelyekben „hónapos eszmekelevőnek fehérlő csontjainak” mondta 1928-ban az addigi szegedi folyóirat-kísérleteket, „amelyek elhullottak a szegedi részvétlenség Szaharájában. Mind úgy, muzsikás szóval vágott neki a pusztának, aztán egyik bírta benne két hétig, a másik két hónapig, de volt olyan is, amelyik három esztendeig elvánszorgott, de akkor kiadta nagyon elvékonyodott lelkét.” Az esetleges kudarcral szembenézve is vállalta tisztségét, és utána szívből tudott örülni annak, hogy a folyóirat immáron közeledik negyvenedik évfolyamához.

Sokoldalú és sokműfajú tudós volt.

Írt tanulmányokat, esszéket, kritikákat, dokumentumokat rendezett sajtó alá, műfordításainak számát talán ő maga sem tudta pontosan. Tájékoztatójának három sarkpontja volt: az egyetemes irodalom, benne a kiváltsággal kedvelt és ismert francia irodalom, az összmagyar irodalom, s ennek értékes részeként szívügye volt az itteni, szegedi örökség, különösen a két vezérlő csillag: Juhász Gyula és Móra Ferenc.

Tanítványok százait oktatta a francia nyelvre a szegedi egyetemen, és nevelte őket emberségre. Nehéz időszakban, 1958-tól hosszú éveken keresztül kitűnően dolgozó bölcsészkar-dékan-helyettes. S mindamellert legelső sorban nagyszerű és megnyerő ember, a nálánál sokkal fiatalabbakat is egyenjogú társnak tekintő igazi pedagógus volt.

Ezt az embert, tudóst, oktatót, nevelőt, s szerkesztőségünkben mindenekelőtt a Tiszatáj egyik alapítóját gyászoljuk most.

VÖRÖS LÁSZLÓ

Szerkesztői asztal

Tiszatáj-est volt Baján, október 17-én a városi könyvtárban. A szerkesztőséget Vörös László, Annus József és Olasz Sándor képviselte, közreműködött Teszár Gyábor és Torma László.

Októberi számunk címlapján — nyomdahiba miatt — tévesen jelent meg Tornai József neve. A szerző és olvasóink elnézését kérjük.